

Curry Blake

Jsem připraven?

Překlad kázání Curry Blakea — Am I Ready.

Čekáte vy na Boha nebo Bůh čeká na vás?

Když jsem se stal v 17 letech křesťanem, hned jsem pochopil Boží vůli pro mne. Věděl jsem, že Bůh chce, abych kázal Evangelium všude a všem. Od té doby na mne Bůh vložil i poslání povolávat jiné lidi do téže služby. Když stará generace začíná brzdit nebo zamrzne v tradicích, tehdy nastupuje doba pro mladou generaci, aby to uchvátila a pokračovala v cestě dopředu. Nemůžeš udělat chybu, jestli se držíš Písma. Ale mnozí čtenáři to pokládají za příliš radikální. Ale ti, komu je dáno slyšet, ať slyší, co Duch praví církvím.

Základní verše:

Usilujte vejít úzkými dveřmi, neboť mnozí, pravím vám, se budou snažit vejít, ale nedou schopni.

Lukáš 13:24

Jak těsná je brána a zúžená cesta, která vede do života, a málo je těch, kdo ji nalézají!

Matouš 7:14

Bděte a prostě v každý čas, abyste měli sílu uniknout všemu tomu, co se má dít, a postavit se před Syna člověka.

Lukáš 21:36

Soudíce podle těchto veršů z Písma, křesťanství není pro zábavu. Co Ježíš myslí takovými slovy jako „přetrpět“, „trpět“? Všechno, čím současní křesťané trpí, jsou nudná kázání, kázaná bezmocnými kazateli v drahých mauzoleích. Můžeš říct, že skutečně vynakládáš úsilí, abys věrně sloužil Bohu? Ve srovnání s posvěcenými životy raných křesťanů jsem se vždy divil, najde-li Ježíš víru při Svém druhém příchodu. Nejen že praktikujeme falešnou milost, ale nabízíme ji jako duchovní normu novým křesťanům. Apoštol Pavel prožil kamenování, bičování, bití, ztroskotání na moři, uštknutí jedovatým hadem, hlad a pronásledování všude, kam přišel. Stále kázal Evangelium, i když věděl, co ho čeká. Šel do Říma, i když věděl, že tam bude zabít. A my se bojíme jet autem za město, když nemáme nové gumy a 1000 dolarů v kapse pro naši potřebu. (Zdá se, že Bůh už přestal zaopatřovat.)

„Ale“, říkáš, „co když nejsem ještě připraven? Co když jsem ještě nevyrostl?“ Za prvé, kolik času potřebuješ, abys vyrostl? Za druhé, jak poznáš, že jsi připraven? Musí si na tebe sednout holub a hlasitě říct: „Běž, už jsi připraven!“? Když pták vytlačuje ptáčata z hnízda, ona si nemyslí, že jsou připravena, jinak by se nevzpírala. I když ještě nejsi připraven, víš, co to znamená? Prostě potřebuješ víc spoléhat na Pána. Pavel řekl, že v jeho slabosti (když nebyl připraven) se projevovala Boží moc v hojnosti, to znamená, že se Boží moc projevovala skrze něho v plné síle.

Chcete, abych se s vámi podělil tajemstvím? Zázraky jsou výsledkem té situace, ve které nejsi připraven a proto zveš Boha na pomoc. S druhé strany, ty nikdy nebudeš připraven. Nikdy nebudeš moci uzdravit ochrnutou ruku, vzkřísit mrtvého, rozdělit moře nebo vysvobodit hříšné srdce člověka. Jenom Bůh to může udělat. Buď je to všechno Jeho moc nebo nic. Ale On to dělá skrze takové lidi, jako byl Mojžíš, který řekl: „Jen ne já, já nejsem připraven na takovou práci“.

Možná nerozumíš, jak funguje Boží moc. Bůh ti nedá svoji moc, aby tě udělal silným. On ti ji dá, nebo spíš ji pouští skrze tebe, aby pomohl jiným. Ty jsi prostě kanál. Bůh hledá lidi, kteří souhlasí být mobilními chrámy Ducha Svatého. On hledá ty, kteří Ho mohou přinést doprostřed bitvy a prohlásit: „Tady je Boží záchrana!“ a potom řeknou Bohu: „Otče, všechna sláva patří Tobě“. Nebudeš zářit nebo létat nad zemí, když budeš připraven. Budeš vystrašen, nervozní, ucítíš svírání v břiše do

chvíle, než se rozhodneš udělat to, co máš udělat. Máme víc vyučování od velkých Božích lidí než měla církev v jiných dobách. Můžeme se dohadovat o nedůležitých doktrínách a úplně zapomenout, proč nám byly dány dary služebností a Písmo.

Veškeré Písmo je vdechnuté Bohem a je užitečné k učení, k usvědčování, k napravování, k výchově ve spravedlnosti, aby Boží člověk byl takový, jaký má být, důkladně vycvičený ke každému dobrému skutku.

2. Timoteovi 3:16-17

Hlásej slovo, přicházej s ním vhod či nevhod, usvědčuj, domlouvej, napomínej se vší trpělivostí a s vyučováním.

2. Timoteovi 4:2

Můžeš si myslet, že se připravuješ, když studuješ Slovo a posloucháš učitele Slova. Je čas na učení, ale ten je když pracuješ. MODLITBA + VYUČOVÁNÍ + PRAXE = BOŽÍ VŮLE. Když Ježíš povolal Svě učedníky, On od nich očekával okamžité posvěcení, aby Ho následovali. On jim řekl, aby všechno opustili a průběžně se od Něho učili. On nepředpokládal, že zpočátku se musí naučit a potom Ho následovat. Nemluvím tady k mladým v Kristu (i když oni nejspíš vezmou tuto výzvu). Mluvím k těm, kteří patří do kategorie Židům 5:12-14:

Neboť ačkoliv jste tou dobou měli být učiteli, opět potřebujete, aby vás někdo učil počáteční základy Božích výroků. Stali jste se těmi, kteří potřebují mléko, a ne hutný pokrm. Neboť každý, kdo potřebuje mléko, je nezkušený ve slově spravedlnosti, protože je ještě nemluvně. Pro dokonalé je však tuhý pokrm, pro ty, kteří mají smysly návykem vycvičeny k rozsuzování dobrého a zlého.

Boží Duch říká skrze Pavla, že jestli jste naučeni základům Slova, tak jste nemluvně. Ale jestli rozlišujete to, co je od Boha a co od ďábla, tehdy jste zralí a připraveni pracovat v Království. V 6. kapitole Židům v prvních dvou verších Pavel mluví o dokonalosti nebo plné zralosti. Říká, že pokud rozumíte základům učení, je čas přejít k dokonalosti. A co je dokonalost? Podíváme se, co řekl Ježíš.

V Matoušově Evangelium 19:16 je napsáno o tom, jak přišel mladý bohatý člověk k Ježíši a zeptal se Ho: „*Učíteli, co dobrého mám učinit, abych obdržel věčný život?*“ Všimněte si, že se ptá na věčný život a ne jak se stát apoštolem. Ježíš mu řekl, že má zachovávat příkázání. Mladý člověk mu odpověděl, že to dělá, ale stejně mu něco chybí v jeho duchovním životě. Ježíš řekl: „*Prodej svůj majetek a rozdej peníze chudým, budeš mít poklad v nebi, pak přijď a následuj Mne*“.

Vidíte, když jste se naučili, jak používat Boží Slovo v každodenním životě (víte, co říká a jste schopni použít ho jako meč v případě opozice), tehdy nastal čas vyrůst do dokonalosti. Ježíš řekl: „*Naučil ses všem základním principům, teď je čas jít vpřed a učit se používat je ve svém životě a v životech jiných*“. Kdyby tento mladý člověk všechno prodal, to by ho neudělalo dokonalým. Jenom by získal bohatství na nebesích. K dokonalosti bylo potřeba, aby dosáhl té úrovně, kdy se zřekne všeho zabezpečení a důvěřuje jenom Bohu. To je dokonalost. Všimněte si, že tento mladý člověk byl povolán stát se apoštolem. Nejspíš ho všichni v tom kraji znali. Ale protože odmítl povolání Boha, neznáme ani jeho jméno. Písmo říká, že chlapec odešel zarmoucený, protože měl velký majetek. Také se odvracíš od Ježíše, protože máš velký majetek? Nemůžeš opustit své podnikání, práci nebo zabezpečení? Musíš si ujasnit, co tě zdržuje od následování Ježíše, protože to je tvoje věčné předurčení. Nemůžeš sloužit dvěma pánům, tím spíš – myslím si – že toho nemáš tolik, kolik měl ten mladík. Ten mladý člověk se prodal za velký majetek. Jidáš prodal Ježíše za třicet stříbrných. A za kolik se prodáš ty? Za týdenní mzdu? Nebo za svou práci? Za zabezpečení? Za přátele?

Nenabízím všem, aby cestovali a kázali Evangelium po městech. Ale z druhé strany neříkám, abyste to nedělali. Vyzývám vás, i když vím, že dokonce z těch, které Bůh povolává to dělat, ne všichni to vezmou, stejně jako ne všichni budou spaseni, i když Bůh chce spasit všechny. Ale jestli to přijme aspoň ještě jeden člověk, tak to stojí za mé úsilí. Co dostáváš za život, který trávíš každý

den v práci? Stojí to za úsilí? Dovolte mně zeptat se, pokud jsme neodešli od tématu: čím je tvá práce tak výjimečná, čím je natolik unikátní, že přitahuje hromadu lidí, kteří čekají až odejdeš, aby mohli bojovat o tvé místo? Je ta práce natolik dobrá, že když ji opustíš, už víc nikdy nenajdeš místo ní jinou? Jaké jsou tvé výmluvy? Obstojí v den soudu?

Ale vrátíme se k tomu, co je potřeba, abys byl připraven. Mnozí používají výmluvu, že oni teprve rostou a nic nedělají pro druhé. Pamatujte si, že srdcem křesťanství je zemřít sobě a žít pro jiné. Nic neroste spontánně. K růstu je třeba práce a cvičení. Jestli pouze jíš zdravou stravu a nic neděláš, nebudeš silný, budeš tlustý. Stejně je to v duchovním světě. Nebudeš duchovně růst, jestliže se prostě jen učíš a nepraktikuješ to, čemu jsi se naučil. Ten, kdo se jen učí bez toho, že by to praktikoval, se nazývá teoretik. Jinými slovy – všechno, co ví, je jenom teorie, ale ne realita. Teorie je poznání v hlavě, ale není prožité v srdci. Poznání v hlavě je to, když něco znáš, ale neovlivňuje tě to – nepoužíváš to. Poznání prožité v srdci tě vede k jednání, je to tvá zkušenost. Ale jenom skrze praxi se poznatky v hlavě (teorie) stávají v srdci prožitým(reálným) poznáním.

Bible mluví o člověku, který jenom poslouchá, ale nic nedělá v Jakubovi 1:22: „*Bud'te však těmi, kdo slovo činí, nebud'te pouze posluchači, kteří klamou sami sebe*“. Jak se klamou? Znají pouze teorii. Teorii můžeš upravit, jak chceš, ale když vezmeš teorii do praxe, tak se ukáže, co je reálné a co není. Ježíš řekl, že ti, kteří dělají to, co On říká, a nejen o tom mluví, staví dům na skále. Nic je neporazí. Ale ti, kteří to NEDĚLAJÍ, jenom o tom mluví, budou poraženi. Musíme chodit ve světle našeho poznání. Ježíš mluvil o takových lidech v Matouši 7:24-27 (dům na skále nebo na písku). V Matouši 25:29 se říká: „*Neboť každému, kdo má, bude dáno a bude mít hojnost. Tomu, kdo nemá, však bude odňato i to, co má*“. Takže buď to použiješ, nebo o to přijdeš. David podle zevnějšku nebyl „připraven“ bojovat s obrem, ale v podstatě byl připraven, když věděl, že je na něm Boží Duch a bylo to jen potřeba udělat. Bůh neposlal někoho ozbrojeného, jako třeba Saula. On vybral chlapce. Když velký vojín porazí sobě rovného, tak je to jeho zásluha. Ale když chlapec porazí velkého vojína, tak je to Boží zásluhou. A tady je klíč k pochopení připravenosti: je to Boží Duch, který v nás přebývá nehledě na naše slabosti, proto musíš použít Jeho k vítězství nad nepřítelem. Když zvítězíš, Bůh dostane slávu.

Viditelné projevy Boží moci se děly v životech Božích lidí, takových jako například Smith Wigglesworth. On řekl: „Člověk naplněný Božím Duchem nemůže říct: já nemohu“. Také ještě řekl: „Chci vám pomoci se rozhodnout, že už více nebudete obyčejnými lidmi s Boží mocí“. Nebo: „Prosit Boha o moc poté, co jsi byl naplněn Duchem Svatým, znamená nazvat Boha lhářem“. J. G. Lake – další velký Boží člověk – řekl: „Moc je jako elektřina, může procházet skrze jakýkoli objekt. Víra je velmi důležitá, protože nasměrovává moc“.

Lidé dnes poslouchají CD, čtou knihy, v jednom kuse se stále učí. A potom prohlašují: „Vím, jak ta víra funguje“. Chrlí verše, citují celé kapitoly. Ale když přijde na to použít tuto víru, kterou jakoby mají, to už je jiný příběh! Církve se víc zajímají o to, jak dokázat své učení, než o to, jak pomoci potřebným lidem. Chceme diskutovat o víře, ale když přijde na to, abychom ji praktikovali, tak ustupujeme a říkáme: „Bůh mě povolal do služby modlitebníka“. A obyčejně ti, kteří tak mluví, se ani nemodlí. Používají to jako výmluvu proto, aby nic nedělali. Ale Bible říká ve Skutcích 1:1, že Ježíš, náš příklad: „... jsem napsal o všem, co Ježíš začal činit a učit“. JEŽÍŠ UČIL A ČINIL, TY také musíš ČINIT, DĚLAT! „Svědčit“ znamená „podat nezpochybnitelné důkazy o člověku nebo události“.

Apoštolové byli s Ježíšem jenom pár let před tím, než je poslal samotné, to znamená bez Ježíšovy osobní přítomnosti. Když je posílal, tak jim řekl, aby nejen kázali dobrou zprávu o Království, ale také uzdravovali nemocné, očišťovali malomocné, křísili mrtvé a vyháněli demony. Všimněte si, že On neřekl: „modlete se za nemocné“. On řekl: „uzdravujte nemocné“. Když dvanáct apoštolů bylo posláno ještě se sedmdesáti jinými učedníky, všichni se těšili z úspěchu. A při tom, jak to dělali, narazili na někoho, kdo také vyháněl demony ve jménu Ježíše. Přikázali mu, aby to přestal dělat – ne proto, že by to dělal špatně, nebo proto, že ho Ježíš nezmocnil, ale proto, že nenásledoval Ježíše s nimi. To, co jim Ježíš odpověděl, bylo nejskvělejší v tomto incidentu. Ježíš neřekl: „Jak se jmenuje? Znáte ho? Řekl jsem mu, aby to dělal“. Ne, On napomenul apoštola Jana: „Nebraňte *mu*,

neboť kdo není proti vám, je pro vás.“ (Lukáš 9:49-50).

Všimněte si, že to byla iniciativa toho člověka začít takovou službu. Nakolik je nám známo, Ježíš o tom nic nevěděl. Jestli je to pravda, tak to je biblický důkaz toho, že do služby není potřeba zvláštní povolání. Je mnoho míst v Písmu, kde Ježíš říká svým učedníkům, že mají jít, ale je jen jedno místo, kde jim řekl, aby čekali. Ale dokonce i v tomto případě jenom proto, aby dostali od Boha moc, aby byli skutečnými svědky.

V Písmu není ani jeden verš, který by říkal nebo nabízel církvi sedět doma a nevycházet, ale učit se a krmit. Dokonce i kdybys byl znovuzrozen, když ti byl rok a ve dvou letech naplněn Duchem Svatým a šel bys ve třech letech kázat Evangelium až do sedmdesáti let, stejně bys nemohl kázat všemu stvoření a všude. Zemřel bys a nesplnil příkaz Ježíše, který dal v Matoušově Evangeliu 28:18-20. Ježíš od tebe neočekává víc, než můžeš udělat, ale vyžaduje od tebe všechno, co MŮŽEŠ UDĚLAT. A s Ním můžeš všechno (Fp 4:13). Jakub 4:17 říká: „Kdo tedy umí činit dobré, ale nečiní, má hřích“.

V Markovi 5:1-20 vidíme jak Ježíš, když vyšel z loďky, potkal člověka posedlého demony a osvobodil ho. Jakmile byl tento člověk svobodný, začal přemlouvat Ježíše, aby mu dovolil jít s Ním. Dnes musí Ježíš přemlouvat většinu křesťanů, aby šli s Ním. Ale Ježíš řekl tomuto člověku: „Jdi domů a řekni jim, co ti udělal Pán a jak se nad tebou smíloval“. A v 20. verši se říká: „*On odešel a začal v Dekapoli hlásat, jak veliké věci mu učinil Ježíš; a všichni se divili*“. Tento člověk byl zmocněn na místě, bez přípravy v biblické škole nebo jakékoli praxe. Okamžitá služba. Byl vyzbrojen pouze svým svědectvím, co Bůh pro něho udělal. A to je to největší poselství, které můžeš kázat. V podstatě mu bylo řečeno, aby zorganizoval domácí církve pro rozšíření poselství v Dekapoli, blízko jeho domova. On nešel domů, ale prostě svědčil. Jak můžeš říkat, že nejsi připraven, že jsi se teprve před pěti lety stal křesťanem a jenom tři roky jsi naplněn Duchem Svatým a stále ještě se učíš Bibli? Jestli je to tak, potom nejspíš je o tobě napsáno v 2. Timoteovi 3:7: „*které se stále učí, a nikdy nemohou přijít k poznání pravdy*“. Řekneš, že to tak není, protože předchozí verš mluví o tom, co bys nikdy neudělal. Ale já si myslím, že patříš do popisu ve verších 2 a 4:

2. Timoteovi 3:2 – „*Lidé budou sobečtí, chtiví peněz, chlubitiví, domýšliví, ...*“ – máš rád sebe a své pohodlí, proto jsi sobecký. Chceš pozici a věci, jako mají jiní. Jsi pyšný na svou znalost Písma a domýšlivý – já nejsem jako ti, kteří nevěří celé Bibli. 2. Timoteovi 3:4 – „*...milující rozkoš (své pohodlí a komfort) spíše než milující Boha*“.

V písni Kita Grina je taková věta: „Ježíš je vzkříšen z mrtvých, ale my dokonce ani nemůžeme vylézt z postele“. Dnes děláme v církvi velký rozdíl mezi „služebníky“ a „příchozími, ovcemi“ nebo kazatelem a „obyčejným“ křesťanem. Ale podívejte se, co je napsáno v Efezském 4:11-13:

A on dal jedny apoštoly, jiné proroky, některé evangelisty, jiné pastýře a učitele, aby připravili svaté k dílu služby, k vybudování těla Kristova, dokud nedospějeme všichni k jednotě víry a plného poznání Syna Božího, v dospělého muže, v míru postavy Kristovy plnosti.

Z tohoto místa v Písmu je jasné, že úkolem darů služebností je připravit služebníky Evangelia. „Služba“ – to není individuální show. Když slyším, jak dnešní služebníci oslavují sami sebe, je možné si myslet, že produkují duchovní obry, ale oni v podstatě produkují duchovní králíky (velká hlava a malé srdce), kteří jsou popsáni ve Zjevení 3:17 – *Neboť říkáš: Jsem bohatý, zbohatl jsem, nic nepotřebuji. A nevíš, že jsi ubohý, politováníhodný a chudý, slepý a nahý.* Je čas, aby si Tělo Kristovo přiznalo své problémy, nedostatky a pokrytectví. Musíme s tím něco udělat, a ne to prostě ignorovat a doufat, že to projde. Být připraven znamená pročistit své skutky. Jestli to nemůžeš udělat sám, potřebuješ jít k Bohu a nepohnout se, dokud nebude problém vyřešen. Jestli nenajdeme řešení, kultury představí lež, aby zamaskovaly pravdu.

VŠEM NÁM BYLA DÁNA SLUŽBA SMÍŘENÍ. NĚKDO POJEDE DO AFRIKY NEBO DO ASIE A NĚKDO ZŮSTANE A PŮJDE TAM, KDE JE.